

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

25 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Elena Cobzac și Victor Boico,

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana și de către avocatul Covdii Alexandru în numele inculpatului Ciuntu Cristian, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Drochia sediul Central din 09 februarie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 noiembrie 2018, în cauza penală în privința lui

Ciuntu Cristian xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în xxxxx
și

Ungurean Viorel xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 25.11.2015 - 09.02.2018;

Instanță de apel: 21.04.2018 - 21.11.2018;

Instanță de recurs: 04.02.2019 - 25.06.2019.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia sediul Central din 09 februarie 2018, au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

Ciuntu Cristian în baza:

- art.188 alin.(2) lit. b), f) Cod penal, la 6 ani 8 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis;

- art.188 alin.(2) lit. f) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis;

- art.201¹ alin.(2) lit. a) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 9 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Ungureanu Viorel în baza art.188 alin.(2) lit. b), f) Cod penal, la 8 ani

închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

A fost admisă acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Ciobanu Vasile, fiind dispusă încasarea în mod solidar de la Ciuntu Cristian și Ungurean Viorel în beneficiul lui Ciobanu Vasile suma de 3 600 lei cu titlu de prejudiciu material și suma de 3 400 lei cu titlu de prejudiciu moral.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Ungurean Viorel la 12 decembrie 2013, aproximativ la ora 23:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, având intenția săvârșirii atacului tâlhăresc în scopul sustragerii bunurilor, acționând împreună cu Ciuntu Cristian, în apropierea restaurantului „Ambasador” din or. Drochia, l-au lovit cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului pe Ciobanu Vasile, cauzându-i vătămări corporale medii, care au provocat dereglarea sănătății pe un timp îndelungat și i-au sustras un telefon mobil de model „Samsung” în valoare de 2 000 lei, o cartelă de memorie de 2GB, în valoare de 100 lei, o geantă din piele în valoare de 1 000 lei, în care se aflau bani însumă de 500 lei, astfel cauzându-i o daună materială considerabilă, în sumă totală de 3 600 lei.

Ciuntu Cristian, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, la 22 februarie 2017, aproximativ la ora 19:00, în timp ce se întorceau acasă împreună cu concubina minoră xxxxx, anul nașterii xxxxx și fiul xxxxx, pe una din străzile sat. Gribova, r-nul Drochia, având scopul aplicării violenței față de membrii familiei a apucat copilul minor xxxxx de picioare și cu capul îl scufunda în zăpadă, până a intervenit mama copilului xxxxx care a luat copilul în brațe și a fugit spre casă. Ciuntu Cristian a ajuns-o din urmă și intimidând-o pe xxxxx cu cuvinte precum că nu este mamă pentru copil, a lovit-o cu piciorul în burtă, luându-i copilul din brațe. Apoi, ajungând la domiciliul lor comun, Ciuntu Cristian în scop de a le insufla frica față de membrii familiei a luat o bătă de lemn și a lovit cu ea în pat, rupând-o în două bucăți. În acest timp Chircu Natalia a luat copilul și a fugit din casă, iar Ciuntu Cristian continua să o amenințe pe xxxxx, i-a pus o parte din bătă în regiunea gâtului, cerându-i să-i aducă copilul înapoi. xxxxx a fugit la vecină, însă Ciuntu Cristian a ajuns-o din urmă și în gospodăria vecinei continua să o amenințe cu bâta din lemn.

În rezultatul acțiunilor sale Ciuntu Cristian a cauzat minorului xxxxx traumă craniu-o cerebrală care s-a manifestat cu comoție cerebrală, contuzia țesuturilor moi a feței, excoriațiile feței, care se califică ca vătămări corporale ușoare, iar minorei xxxxx i-a cauzat echimoza burții centru, care se califică ca leziuni corporale neînsemnate.

Tot Ciuntu Cristian, la 17 octombrie 2015, în jurul orei 03:00, aflându-se pe str. 31 august, 33 din or. Drochia, fiind în stare de ebrietate alcoolică, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a intrat în incinta SRL „Aparate de Noroc”, unde aplicând violență periculoasă pentru viața și sănătatea operatorului-casier Moroza Ludmila, exprimată prin aplicarea mai multor lovituri cu pumnii și picioarele încălțate în papuci peste diferite părți ale corpului, a cerut de la ultima bani.

Ulterior, Ciuntu Cristian, aflându-se în fața SRL „Aparate de Noroc” și continuându-și scopul și intențiile criminale, i-a mai aplicat părții vătămate Moroza Ludmila, câteva lovituri cu pumnii și picioarele încălțate peste diferite

părții ale corpului și i-a sustras în mod deschis telefonul mobil de model „Lenovo A 2010”, cauzându-i o daună în proporții considerabile, în sumă totală de 3 050 lei.

Tot el, la 12 decembrie 2013, aproximativ la ora 23:00, fiind stare de ebrietate alcoolică, având intenția săvârșirii atacului tâlhăresc în scopul sustragerii bunurilor, acționând împreună cu Ungurean Viorel, în apropierea restaurantului „Ambasador” din or. Drochia, l-au lovit cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului pe Ciobanu Vasile, cauzându-i vătămări corporale medii, care au provocat dereglarea sănătății pe un timp îndelungat și i-au sustras un telefon mobil de model „Samsung” în valoare de 2 000 lei, o cartelă de memorie de 2 GB, în valoare de 100 lei, o geantă din piele în valoare de 1 000 lei în care se aflau bani în sumă de 500 lei, cauzându-i o daună materială considerabilă în sumă totală de 3 600 lei.

3. Procurorul, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie încasat de la Ungureanu Viorel în beneficiul statului suma de 20 707,72 lei, cu titlu de cheltuieli pentru extrădarea inculpatului și încasarea din contul lui Ciuntu Cristian în beneficiul statului suma de 290 lei, cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea expertizelor medico-legale.

În motivarea apelului, procurorul a invocat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele cauzei și corect a calificat faptele inculpaților, însă neîntemeiat nu a dispus încasarea cheltuielilor pentru extrădarea lui Ungureanu Viorel, cu toate că în cadrul ședinței de judecată a fost prezentată acțiunea civilă cu anexarea bonurilor în vederea încasării cheltuielilor de extrădare în sumă de 20 707,72 lei și nu admis încasarea sumei de 290 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare din contul inculpatului Ciuntu Cristian pentru efectuarea expertizelor medico-legale, cu toate că în instanța de judecată a fost prezentat costul acestor expertize, astfel fiind ignorate prevederile art.art.227-229 Cod de procedură penală.

3.1. Avocatul Covdii Alexandru în numele inculpatului Ungureanu Viorel, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunile lui Ungurean Viorel și Ciuntu Cristian să fie recalificate de la art.188 alin.(2) Cod penal în baza art.187 alin.(2) Cod penal.

În motivarea apelului a invocat că, dezacordul cu concluzia instanței privind condamnarea lui Ungurean Viorel în baza art.188 alin.(2) Cod penal.

În motivarea cererii de apel suplimentară, apelantul a indicat că, prima instanță a ignorat prevederile art.389 Cod de procedură penală, greșit apreciind probele pe cauză, pronunțând o hotărâre care contravine atât circumstanțelor de fapt ale cauzei, cât și normelor legii procesual penale.

În susținerea concluziei sale, avocatul a făcut trimitere la prevederile art.6 CȚEDO, art.21 din Constituție, art.8 Cod de procedură penală.

Recunoașterea de către învinuit a vinovăției sale ca și orice altă persoană necesită să fie supus unui control mult-aspectual și poate fi pusă în baza sentinței de condamnare dacă a fost confirmată prin alte probe.

Menționând apărarea că actul de învinuire se caracterizează prin imprecizii cu privire la detaliile esențiale ale situației de fapt. În așa mod, învinuirea adusă inculpatului contravine în mod detaliat evident dreptului garantat prin art.3 par.3 din Convenție.

La fel, partea acuzării nu a prezentat careva probe ce ar demonstra vinovăția lui Ungurean Viorel în comiterea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) Cod penal, persoana de bază a părții acuzării - partea vătămată în cadrul cercetării judecătorești a declarat că nu ține minte să fie aplicate lovituri de inculpatul Ungurean Viorel, însă instanța ignorând declarațiile date în ședința de judecată a luat în considerație și le-a pus în baza sentinței de condamnare declarațiile scrise în timpul urmăririi penale, dar nu cele date în fața instanței de judecată. Prin aceasta se demonstrează sensul examinării prezentei cauze.

3.2. Avocatul Covdii Alexandru în numele inculpatului Ciuntu Cristian, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunile lui Ciuntu Cristian să fie recalificate de la art.188 alin.(2) Cod penal în baza art.187 alin.(2) Cod penal.

În motivarea apelului a invocat că, actul de învinuire se caracterizează prin imprecizii cu privire la detaliile esențiale ale situației de fapt. Astfel, învinuirea adusă inculpatului contravine în mod evident dreptului garantat prin art.6 par.3 din Convenție.

La fel, din materialele cauzei nu se constată în acțiunile lui Ciuntu Cristian existența semnelor de calificare a infracțiunilor incriminate art.188 alin.(2) Cod penal (episodul din 17.10.2015) și art.201¹ Cod penal.

Reieșind din actul de învinuire cet. Ciuntu Cristian se învinuiește că la data de 17.10.2015, aproximativ la orele 03:00, aflându-se pe str.31 august 33 din or. Drochia, fiind în stare de ebrietate alcoolică, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a intrat în incinta SRL „Aparate de Noroc”, unde aplicând violența periculoasă pentru viața și sănătatea operatorului casier Morozaan Ludmila, exprimată prin aplicarea mai multor lovituri cu pumnii și picioarele încălțate în papuci peste diferite părți ale corpului, a cerut de la ultima bani, ulterior aflându-se în fața SRL „Aparate de Noroc” și continuându-și scopul și intențiile criminale, i-a mai aplicat părții vătămate Morozaan Ludmila câteva lovituri cu pumnii și picioarele încălțate peste diferite părți ale corpului și i-a sustras în mod deschis telefonul mobil de model „Lenovo A2010”, cauzându-i o daună în proporții considerabile, în sumă de 3 050 lei.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr.408 din 19.10.2015, la Morozaan Ludmila au fost constatate vătămări corporale sub formă de lezarea ligamentelor acromiale-claviculare, echimoze masive a membrelor superioare și fesei stângi, edemul părții piloase a capului și se califică la vătămări corporale medii.

Partea vătămată Morozaan Ludmila a declarat că, fiind la serviciu la data de 17.10.2015, până a se începe conflictul cu cet. Ciuntu Cristian, s-a lunecat pe podeaua umedă și a căzut jos, lovindu-se cu umărul drept de prag, după ce a simțit dureri de mare putere. În timpul conflictului cu Ciuntu Cristian, ultimul i-a aplicat câteva lovituri, a întins-o, dar în umăr nu a lovit-o, a căzut jos pe un genunchi.

În cadrul examinării cauzei a fost audiat expertul medic-legist Balea Valeriu care a confirmat faptul precum că, vătămrile corporale depistate la cet. Morozaan Ludmila puteau fi cauzate în urma căderii și lovirii de un corp contondent, dur în circumstanțele descrise de cet. Morozaan Ludmila.

Astfel, partea acuzării nu a prezentat probe care ar demonstra vinovăția lui

Ciuntu Cristian în comiterea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) Cod penal, parte vătămată în cadrul cercetării judecătorești a declarat că, s-a lunecat pe podea umedă și a căzut jos, lovindu-se cu umărul drept de prag, după ce a simțit dureri de mare putere. În timpul conflictului cu Ciuntu Cristian, ultimul i-a aplicat câteva lovituri, a întins-o, dar în umăr nu a lovit-o, când a căzut jos, a căzut jos pe un genunchi, însă instanța ignorând declarațiile date în ședința de judecată a luat în considerație și le-a pus în baza sentinței de condamnare declarațiile scrise în timpul urmăririi penale da nu cele date față de instanță în ședința de judecată. Prin aceasta se demonstrează sensul acuzativ al examinării prezentei cauze. În cazul dat, acțiunile lui Ciuntu Cristian urmează a fi recalificate de la art.188 alin.(2) Cod penal, în baza art.187 alin.(1) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 noiembrie 2018, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, prima instanță, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția lui Ciuntu Cristian în baza art.188 alin.(2) lit. f) Cod penal, tâlhărie, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, cu cauzarea de dauna în proporții considerabile, în baza art.201¹ alin.(2) lit. a) Cod penal, violență în familie, adică acțiunea, intenționată, manifestată fizic și verbal comisă de un membru de familie săvârșită asupra a doi membri ai familiei, manifestată prin maltratare, acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal al victimei, la fel, în baza art.188 alin.(2) lit. b), f) Cod penal, tâlhărie - adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, săvârșită de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile și la fel, corect a stabilit vinovăția lui Ungurean Viorel în baza art.188 alin.(2) lit. b), f) Cod penal, tâlhărie - adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, săvârșită de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Instanța de apel a menționat că, starea de fapt și de drept stabilită în sentință concordă cu circumstanțele constatate și probele administrate de prima instanță, astfel hotărârea primei instanțe corespunde cerințelor legii.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, prima instanță cu respectarea prevederilor art.61, 70, 72, 75 Cod penal, a ținut seama de: scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, ce țin de gravitatea faptei penale, urmările prejudiciabile, motivul săvârșirii infracțiunii, ...atitudinea societății față de pedeapsa penală ce urmează a-i fi stabilită inculpaților pentru fapta săvârșită, persoana inculpaților, cât și pericol

sporit pentru societate care reprezintă infracțiunile comise de inculpați.

Analizând argumentele înaintate în favoarea recalificării acțiunilor inculpatului Ciuntu Cristian, instanța de apel a considerat că, nu persistă erori de drept care ar determina necesitatea casării sentinței atacate în partea calificării infracțiunii, deoarece încadrarea juridică a faptei este legală și întemeiată cu o motivare pe măsură. Cumulul de probe prezentate de către acuzatorul de stat și administrate în ședința de judecată confirmă cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

În această ordine de idei, instanța a concluzionat asupra legalității sentinței de condamnare, adoptată în cazul lui Ciuntu Cristian, prima instanță legal și întemeiat a pus la baza acesteia cumulul de probe administrate de către partea acuzării, ce au servit obiect de cercetare judecătorească, care aflându-se într-o coroborare reciprocă, confirmă integral vinovăția inculpatului în comiterea faptelor imputate.

În probarea acestei concluzii, instanța corect a statuat la baza sentinței de condamnare declarațiile părții vătămate Morozaș Ludmila (f.d.187 vol. VI), martorilor Morozaș Vitalie (f.d.196 vol. VI), Mazurchevici Valentina (f.d.195 vol. VI), Ciobanu Viorel (f.d.186 vol. VI), Donici Oleg (f.d.192 vol. VI), plângerea cet. Morozaș Ludmila adresată șefului IP Drochia (f.d.5); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 17.10.2015 (f.d.6-7 vol. I); procesul-verbal de audiere a părții vătămate din 17.10.2015 (f.d.21 vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr.408 (f.d.37 vol. I); adeverință-caracteristică eliberată de Primăria sat. Gribova pe numele lui Ciuntu Cristian (f.d.45 vol. I).

Cu referire la argumentul apărării că, instanța urma a reține ca veridice declarațiile părții vătămate Morozaș Ludmila date în ședința de judecată a primei instanțe dar nu cele de la urmărirea penală, instanța de apel a indicat că, partea vătămată atât la urmărirea penală cât și în instanța de judecată a descris acțiunile lui Ciuntu Cristian care în coroborare confirmă vina acestuia, careva contradicții sau modificări în declarațiile acesteia nu au fost reținute, astfel, corect au fost apreciate de către instanța de judecată.

La fel, analizând probele prezente la materialele cauzei prin prisma argumentelor apelantului, instanța de apel a reținut netemeinicia acestor argumente, fiind o exprimare formală a apelantului ne probată prin careva argumente certe sau probe pertinente și concludente.

Cu referire la alegațiile apelantului Covdii Alexandru în interesele inculpatului Ungurean Viorel și susținute de inculpat în instanța de apel, prin care a manifestat dezacordul cu aprecierea declarațiilor părții vătămate date în instanța de judecată, și anume ultima declarând că nu ține minte să fie aplicate careva lovituri de inculpatul Ungurean Viorel, din care motiv au solicitat recalificarea acțiunilor lui inculpatului din art.188 alin.(2) Cod penal în baza art.187 alin.(2) Cod penal.

Instanța de apel a indicat că, analizând actul de învinuire adus lui Ungurean Viorel a reținut că, acțiunile lui Ungurean Viorel corect au fost calificate conform prevederilor art.188 alin.(2) lit. b), f) Cod penal. La fel, prima instanță legal și întemeiat a pus la baza sentinței cumulul de probe administrate de către partea acuzării, ce au servit obiect de cercetare judecătorească, care aflându-se într-o coroborare reciprocă, confirmă integral vinovăția inculpatului în comiterea faptelor

imputate.

În probarea acestei concluzii, instanța corect a statuat la baza sentinței de condamnare declarațiile părții vătămate Ciobanu Vasile (f.d.186 vol. VI), declarațiile martorilor Cioban Stela (f.d.189 vol. VI), Stah Mihail (f.d.190 vol. VI), plângerea cet. Ciobanu Vasile adresată Inspectoratului de Poliție Drochia (f.d.3 vol. III); comunicare telefonică R-2 din 13.12.2013 (f.d.11 vol. III); raportul de constatare medico-legală nr.418 din 13.12.2013 (f.d.15 vol. III); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 16.12.2013 cu planșa fotografică (f.d.23-25 vol. III), procesul-verbal de audiere a părții vătămate Ciobanu Vasile din 06.02.2014 (f.d.28-29 vol. III); raportul de expertiză medico-legală nr.13D din 06.02.2014 (f.d.41 vol. III); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 06.02.2014 prin care partea vătămată Ciobanu Vasile a recunoscut persoana sub nr.1, prin care este reprezentată Ungurean Viorel (f.d.43 vol. III); sentință pronunțată de Judecătoria Drochia la 01.03.2004, în privința lui Ungureanu Viorel (f.d.67-69 vol. III); procesul-verbal de confruntare din 09.02.2015 între Ciuntu Cristian și Ungurean Viorel (f.d.174-175 vol. III).

Cercetarea amplă și obiectivă a probelor administrate în cauză, denotă caracterul infrațional și intenția criminală a faptelor comise de către inculpatul Ungurean Viorel, din aceste considerente argumentele avocatului privind emiterea sentinței pe presupuneri și probe contradictorii au fost respinse ca nefondate. Apărarea atât în cererea de apel cât și în ședința de judecată s-a expus formal asupra netemeinicii probelor, fără a-și motiva poziția prin argumente certe care nu au fost luate în considerație de instanța de judecată.

Susținând soluția de condamnare, instanța de apel a considerat necesar de a menționa caracterul contradictoriu al apelului depus de apărare, care practic, este de acord cu calificarea acțiunilor comise de Ciuntu Cristian în comun cu Ungurean Viorel, însă totodată solicită recalificarea acțiunilor comise de Ungurean Viorel de la art.188 Cod penal la art.187 Cod penal. La fel, a menționat și despre argumentele apelului referitor la declarațiile părții vătămate, care nu indică direct la Ungurean Viorel drept persoana care a aplicat violență, fără a ține cont de raportul de expertiză prin care se confirmă existența loviturilor, mai mult, apărarea nu a ținut cont de acțiunile lui Ungurean Viorel și Ciuntu Cristian, care au comis atacul anume cu scop de deposedare a victimei de bunuri acțiuni prevăzute anume la art.188 alin.(2) lit. b), f) Cod penal.

Instanța de apel a respins argumentul apărării prin care a prezintă drept o probă pentru recalificarea acțiunilor comise de Ungurean Viorel declarațiile părții vătămate Ciobanu Vasile, deoarece partea vătămată cert menționează despre acțiunile comise de două persoane, iar aceste declarații coroborează cu declarațiile lui Ciuntu Cristian și Ungurean Viorel, care recunosc faptul că, anume ei doi au servit cu Ciobanu Vasile.

4.2. Cu referire la apelul acuzatorului de stat, instanța de apel a indicat că, la nivel internațional, cheltuielile și suportarea lor în cadrul asistenței juridice internaționale sunt reglementate de art.24 din Convenția europeană de extrădare. La nivel național acestea se regăsesc în prevederile art.535 Cod de procedură penală și art.11 din Legea nr.371 din 01.12.2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală.

Astfel, instanța de apel a reiterat că, cheltuielile suportate pentru extrădarea unei persoane urmează a fi puse în sarcina statului și nu a inculpatului, or, cheltuielile suportate pentru extrădarea inculpatului nu se raportează la categoria cheltuielilor judiciare imputabile persoanei extrădabile.

Prin urmare, instanța de apel, în situația în care nu a dispus de alte circumstanțe decât de cele stabilite de prima instanță, nu este în drept de a adopta o altă soluție decât cea emisă de prima instanță în lipsa a careva motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, starea de fapt și de drept în instanța de apel rămânând aceeași care a fost stabilită de prima instanță.

Solicitarea procurorului privind încasarea de la inculpatul Ciuntu Cristian în beneficiul statului suma de 290 lei, cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea expertizelor medico-legale, instanța de apel a respins-o ca neîntemeiată și cu trimitere la prevederile art.art.227-229 Cod de procedură penală, a indicat că, norma procesuală stabilește cercul de persoane care au dreptul la compensarea cheltuielilor de judecată din care fac parte experții și specialiștii, însă din materialele cauzei, instanța nu a stabilit careva cheltuieli suportate de o astfel de categorie de persoane cum ar fi expertul sau specialistul în cadrul acestei cauze penale. Astfel, instanța de apel a considerat că, nu este aplicabilă norma procesuală invocată în apel în scopul încasării cheltuielilor suportate pentru efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

La fel, prima instanță corect nu a încasat de la Ciuntu Cristian în beneficiul statului cheltuielile pentru efectuarea expertizei medico-legale în sumă de 290 lei.

5. Procurorul, în temeiul pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia solicitând casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare, în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, este neargumentată excluderea încasării de la Ungurean Viorel în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 20 707,72 lei pentru serviciile de extrădare, de către instanțele de judecată din motiv ca acestea reprezintă un act procedural și a fost dispus din motiv că constituie o măsură procesuală ce ține de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina acuzării, astfel este obligația statului de a-și asuma cheltuielile aferente procesului penal.

Or, Ungureanu Viorel, știind cu certitudine despre faptul că este învinuit în baza art.188 alin.(2) lit. b), f) Cod penal, intenționat a părăsit teritoriul Republicii Moldova, fiind necesar ulterior extrădarea acestuia din Federația Rusă în Republica Moldova, în legătură cu ce statul a suportat cheltuielile de extrădare în sumă de 20 707,72 lei.

Instanțele de judecata au interpretat eronat prevederile art.227 alin.(1) Cod de procedură penală.

La fel, în susținerea poziției sale, recurentul a făcut trimitere la prevederile art.art.227 alin.(2), (3), 228 alin.(3), 229 alin.(1) Cod de procedură penală.

Reieșind din cele expuse, procurorul consideră că, instanțele de judecată nu au clarificat obiectiv necesitatea încasării cheltuielilor de judecată, adoptând astfel, o decizie neargumentată în acest sens.

5.1. Avocatul Covdii Alexandru în numele inculpatului Ciuntu Cristian, fără a invoca careva temeiuri prevăzute la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală,

a contestat cu recurs ordinar hotărârile adoptate, solicitând casarea acestora în partea condamnării pe atacul tâlhăresc comis la 17.10.2015 cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunile lui Ciuntu Cristian să fie recalificate de la art.188 alin.(2) Cod penal la art.187 alin.(2) Cod penal.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, instanțele de fond au ignorat prevederile art.art.314, 414, 417, 389 Cod de procedură penală și greșit au apreciat probele pe cauză, pronunțând în privința inculpatului o hotărâre de condamnare care contravine atât circumstanțelor de fapt ale cauzei, cât și normelor legii procesual penale.

Recunoașterea de către învinuit a vinei sale ca și orice altă probă necesită să fie supusă unui control multilateral și poate fi pusă la baza sentinței de condamnare, dacă a fost confirmată prin alte probe.

Indică recurentul că, actul de învinuire se caracterizează prin imprecizii cu privire la detaliile esențiale ale situației de fapt. Astfel, învinuirea adusă inculpatului contravine în mod evident dreptului garantat prin art.6 par.3 din Convenție (și în acest sens a făcut trimitere la hotărârile CtEDO în cauzele Ștefan contra României din 6 aprilie 2010, Kamasinski vs. Austria din 19 decembrie 1989 Andrian Constantin vs. România din 12 aprilie 2011), coroborat cu prevederile art.art.8 alin.(3), 66 alin.(2) pct.1), 24 alin.(2), 325 alin.(1), 281 alin.(2), 296 alin.(2), 389 alin.(8), 394 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală.

La fel, din materialele cauzei nu se constată în acțiunile lui Ciuntu Cristian existența semnelor de calificare a infracțiunilor incriminate art.188 alin.(2) Cod penal (episodul din 17.10.2015) și art.201¹ Cod penal.

Reieșind din actul de învinuire cet. Ciuntu Cristian se învinuiește că la data de 17.10.2015, aproximativ la orele 03:00, aflându-se pe str.31 august 33 din or. Drochia, fiind în stare de ebrietate alcoolică, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a intrat în incinta SRL „Aparate de Noroc”, unde aplicând violența periculoasă pentru viața și sănătatea operatorului casier Morozaan Ludmila, exprimată prin aplicarea mai multor lovituri cu pumnii și picioarele încălțate în papuci peste diferite părți ale corpului, a cerut de la ultima bani, ulterior aflându-se în fața SRL „Aparate de Noroc” și continuându-și scopul și intențiile criminale, i-a mai aplicat părții vătămate Morozaan Ludmila câteva lovituri cu pumnii și picioarele încălțate peste diferite părți ale corpului și i-a sustras în mod deschis telefonul mobil de model „Lenovo A2010”, cauzându-i o daună în proporții considerabile, în sumă de 3 050 lei.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr.408 din 19.10.2015, la Morozaan Ludmila au fost constatate vătămări corporale sub formă de lezarea ligamentelor acromiale-claviculare, echimozele masive a membrelor superioare și fesei stângi, edemul părții piloase a capului și se califică la vătămări corporale medii.

Partea vătămată Morozaan Ludmila a declarat că fiind la serviciu la data de 17.10.2015, până a se începe conflictul cu cet. Ciuntu Cristian, s-a lunecat pe podeaua umedă și a căzut jos, lovindu-se cu umărul drept de prag, după ce a simțit dureri de mare putere. În timpul conflictului cu Ciuntu Cristian, ultimul i-a aplicat câteva lovituri, a întins-o, dar în umăr nu a lovit-o, a căzut jos pe un genunchi.

În cadrul examinării cauzei a fost audiat expertul medic-legist Balea Valeriu

care a confirmat faptul precum că, vătămrile corporale depistate la cet. Morozaan Ludmila puteau fi cauzate în urma căderii și lovirii de un corp contondent, dur în circumstanțele descrise de cet. Morozaan Ludmila.

Astfel, partea acuzării nu a prezentat probe care ar demonstra vinovăția lui Ciuntu Cristian în comiterea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) Cod penal, parte vătămată în cadrul cercetării judecătorești a declarat că nu ține minte să fie aplicate lovituri de inculpatul Ungurean Viorel, însă instanța ignorând declarațiile date în ședința de judecată a luat în considerație și le-a pus la baza sentinței de condamnare declarațiile scrise în timpul urmăririi penale.

În cazul dat, acțiunile lui Ciuntu Cristian urmează a fi recalificate de la art.188 alin.(2) Cod penal, în baza art.187 alin.(1) Cod penal.

6. Judecând recursurile declarate în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursul declarat de avocatul Covdii Alexandru în numele inculpatului Ciuntu Cristian urmează a fi respins, iar recursul declarat de procuror urmează a fi admis, din următoarele considerente.

6.1. Cu referire la recursul ordinar declarat de avocatul Covdii Alexandru în numele inculpatului Ciuntu Cristian.

În conformitate cu prevederile art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l respingă, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal lărgit reține că recurentul își exprimă dezacordul cu decizia instanței de apel sub aspectul temeiului de casare prevăzut la pct.12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

În esență, criticele recurentului se axează pe ideea că instanțele de fond nu au intrat pe deplin în esența acțiunilor inculpatului, acestea fiind apreciate greșit, eronat dispunând condamnarea acestuia în baza art.188 alin.(2) Cod penal episodul din 17.10.2015, acțiunile acestuia urmând a fi încadrate în baza art.187 alin.(2) Cod penal.

Verificând alegațiile avocatului, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit conchide că acestea sunt neîntemeiate, iar instanța de apel la adoptarea soluției de menținerea a sentinței a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată.

Astfel, instanța de recurs ține să menționeze că, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct.4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) Cod penal episodul din 17.10.2015, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de

procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra motivelor pentru care a respins versiunile apărării, probele administrate pe caz demonstrând concludent prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiuni lor prevăzute la art.188 alin.(2) lit. f) Cod penal și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptelor prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componente de infracțiuni prevăzute de norma menționată.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în 12 cauza Albert vs România din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 §1 din CtEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (hotărârea Van de Hurk vs Olanda, din 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct.5.1. din prezenta decizie, este întemeiat pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art.art.6 pct.11¹), 27, 414 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art.427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Colegiul penal lărgit respinge ca neîntemeiat argumentul avocatului că, actul de învinuire se caracterizează prin imprecizii cu privire la detaliile esențiale ale situației de fapt. Astfel, învinuirea adusă inculpatului contravine în mod evident dreptului garantat prin art.6 par.3 din Convenție coroborat cu prevederile art.art.8 alin.(3), 66 alin.(2) pct.1), 24 alin.(2), 325 alin.(1), 281 alin.(2), 296 alin.(2), 389 alin.(8), 394 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, deoarece actul de învinuire corespunde prevederilor art.281 Cod de procedură penală și nu contravine altor norme procesuale, nefiind constatată încălcarea dreptului inculpatului Ciuntu Cristian la un proces echitabil.

Totodată, se reține că motivele invocate în recursul de pe rol au constituit

deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct.4. din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cauza Bujnița c Moldovei).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că faptei săvârșite de inculpatul Ciuntu Cristian la 17 octombrie 2015 i-a fost dată o încadrarea juridică corectă și că recursul ordinar este neîntemeiat.

Prin urmare, recursul de pe rol fiind neîntemeiat, urmează a fi respins ca inadmisibil.

6.2. Cu referire la recursul ordinar declarat de procuror.

Potrivit art.434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În această ordine de idei, rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac, în particular avându-se în vedere recursul ordinar, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator. Soluția instanței de recurs se fundamentează, în drept, pe prevederile art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită și să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanței de apel, potrivit art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual penală, în cauza deferită judecării instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Reieșind din sumarul recursului declarat de procuror, se constată că acesta este întemeiat în baza pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel, în cazul în care hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Din conținutul recursului rezultă că, partea acuzării este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților, însă critică decizia instanței de apel, în partea ce ține de faptul că

instanța a menținut sentința prin care a fost respinsă solicitarea acuzatorului de stat, privind încasarea de la Ungurean Viorel a cheltuielilor judiciare în beneficiul statului, în sumă de 20 707,72 lei, suportate pentru serviciile de extrădare a acestuia.

Colegiul penal lărgit, verificând legalitatea deciziei instanței de apel sub acest aspect, constată că această instanță, la examinarea apelului, nu a respectat întru totul prevederile art.414 alin.(1), 417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, astfel că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Deci, instanța de recurs reține că, prima instanță l-a recunoscut vinovat și l-a condamnat pe Ungurean Viorel în baza art.188 alin.(2) lit. b), f) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, totodată a respins ca neîntemeiată solicitarea procurorului, privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor de extrădare în sumă de 20 707,72 lei, soluție menținută de către instanța de apel.

Însă Colegiul penal lărgit consideră că concluzia instanței de apel în această parte este una nefondată.

Astfel, potrivit art.227 Cod de procedură penală,

(1) Cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

(2) Cheltuielile judiciare cuprind sumele:

1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali;

2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive;

3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat;

4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei;

5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

(3) Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Conform art.229 Cod de procedură penală:

(1) Cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

(2) Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeuri de nereabilitare.

(3) Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de

insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

(4) În cazul condamnării câtorva persoane în aceeași cauză, cheltuielile judiciare se repartizează în dependență de vinovăția, gradul de răspundere și situația materială a fiecăreia din ele.

(5) În cazul încetării urmăririi penale în urma împăcării părții vătămate cu învinuitul, inculpatul, instanța de judecată poate trece cheltuielile judiciare în sarcina părții vătămate, a învinuitului, inculpatului sau numai a uneia din părți.

(6) În caz de deces al condamnatului până la intrarea în vigoare a sentinței, cheltuielile judiciare nu pot fi puse în sarcina succesorilor lui.

(7) În cazul condamnațiilor minore, pot fi obligați la achitarea cheltuielilor judiciare părinții sau tutorii minorului condamnat dacă se constată că ei au avut neajunsuri serioase la îndeplinirea obligațiilor lor față de minor.

La fel, din materialele cauze se reține că extrădarea inculpatului Ungurean Viorel a fost necesară pentru buna desfășurarea a urmăririi penale și examinării cauzei în instanțele de judecată. Totodată, cheltuielile suportate pentru efectuarea extrădării se confirmă prin certificatul Inspectoratului General de Poliție, Direcția Finanțe nr.34/5-449 din 27.07.2017 și copiile facturilor (f.d.29-36 vol. IV).

Deci, acțiunea de extrădare a inculpatului constituie o acțiune procesuală în cauza penală care este reglementată de art.227 alin.(2) pct.5) Cod de procedură penală.

Deci, reieșind din concluziile expuse de către instanța de apel în motivarea soluției adoptate, Colegiul penal lărgit constată că, aceasta dispunând menținerea sentinței prin care a fost respinsă solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor de extrădare a inculpatului Ungurean Viorel în sumă de 20 707,72 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare, nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile legislației procesual penale, adoptând o soluție lipsită de o argumentare temeinică.

Generalizând cele expuse supra, Colegiul penal lărgit constată că, în speța discutată, și-a găsit confirmare temeiul invocat de recurent și prevăzut în art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, „decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția”, ceea ce duce la casarea parțială a deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, deoarece erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, fiindcă instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul, cu încălcarea prevederilor procesual penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

La noua rejudecare a cauzei, instanța de apel are obligația să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art.414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate și să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală, ținând cont de motivele expuse în pct.6.2. din prezenta decizie.

7. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1), 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Se respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de avocatul Covdii Alexandru în numele inculpatului Ciuntu Cristian.

Se admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana, în cauza penală în privința lui *Ciuntu Cristian xxxxx* și *Ungurean Viorel xxxxx*, se casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 noiembrie 2018, în partea neîncasării cheltuielilor de judecată de la inculpatul Ungurean Viorel și se dispune rejudecarea cauzei, în această parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Celelalte dispoziții ale deciziei contestate se mențin.

Decizia nu se supune căilor de atac în partea dispusă rejudecării, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 19 iulie 2019.

Președinte

Judecători

Vladimir Timofti

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Elena Cobzac

Victor Boico

O P I N I E S E P A R A T Ă

în conformitate cu prevederile art. 339 alin (7), 340 alin (3) Cod de procedură penală (în cauza *Ciuntu Cristian xxxxx* și *Ungurean Viorel xxxxx*)

1. Prin decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 25 iunie 2019 a fost adoptată în cadrul judecării recursului ordinar în cauza indicată următoarea soluție: „*Se respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de avocatul Covdii Alexandru în numele inculpatului Ciuntu Cristian.*

Se admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana, în cauza penală în privința lui *Ciuntu Cristian xxxxx* și *Ungurean Viorel xxxxx*, se casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 noiembrie 2018, în partea neîncasării cheltuielilor de judecată de la inculpatul Ungurean Viorel și se dispune rejudecarea cauzei, în această parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Celelalte dispoziții ale deciziei contestate se mențin.

2. Nu am susținut soluția adoptată și consider, că urma a fi adoptată o soluție de respingere a recursului procurorului.

2.1. Consider că motivele și argumentele pe care le-a pus instanța de recurs la baza soluției de casare a hotărârii instanței de apel nu au fost invocate de către procuror nici la una dintre etapele examinării cauzei.

Casând decizia instanței de apel, Colegiul penal și-a expus considerentele, că cheltuielile judiciare în speță ar putea fi încasate din contul inculpatului, deoarece legislația de procedură penală (art. 227, 229) prevăd posibilitatea încasării din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare legate de înfăptuirea la caz a expertizelor, dând indicații instanței de apel să-și motiveze hotărârea pronunțată.

Disponând rejudecarea cauzei în partea examinării laturii civile a cauzei cu referire la cheltuielile de judecată, instanța de recurs, în opinia mea, nu a ținut cont de faptul, că nici la una dintre etapele examinării cauzei procurorul nu a adus careva argumente legale, precum și probe, care ar confirma posibilitatea încasării cheltuielilor judiciare din contul inculpatului.

Procurorul nu a invocat aceste argumente nici la depunerea recursului, indicând doar că, în opinia sa, potrivit legii cheltuielile urmează a fi încasate din contul inculpatului, dar n-a specificat din care considerente a ajuns el la această concluzie și ce circumstanțe le invocă în acest sens.

Astfel, consider, că instanța de recurs a admis un recurs nemotivat, întemeindu-și soluția pe argumente neinvocate de către recurent la nici un

dintre etapele desfășurării procesului penal.

Cu această ocazie vreau să menționez, că instanța de recurs, casând decizia instanței de apel, a intenționat să modifice practica judiciară existentă prin care se respingeau solicitările procurorului de încasare din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, considerând că legislația în prezent permite dispunerea încasării acestora din contul inculpatului.

Cu referire la acest subiect vreau să menționez, că, în opinia mea, legislația actuală cu referire la încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului nu este clară, deoarece nu stabilește într-un mod explicit temeiurile și condițiile de încasare a acestora din contul inculpatului, precum și faptul cui îi revine sarcina probației în acest sens, iar instanța de recurs nu a adus o claritate în această privință, deși în joc este respectarea drepturilor inculpaților la un proces echitabil.

Judecător

Nadejda Toma

